

ÁPRILIS

Vértes Marcell rajza

- Mit csinál Krausz ur?
- Ebédután lejöttem egy kicsit plakátot olvasni

1919 január 22

Ara 1 korona

EGY RODIN-AKTHOZ

Irta: SOMLYÓ ZOLTÁN

Mint tengerhabbal szegett lapdarózsa,
mely ringva zeng a partnak fővenyén:
itt kacérkodva a költő zord faláról;
ó, mért vagy puszta rajz? s nem az enyém!
Az arcodon szemérmes dus mosoly van
és méla árny a kéj kies helyén...

Lámpám kigyul és minden este nézlek
fág szemével a vérbeborult észnek.

Néhány vonás a szent művészirónnat,
pár karcolás, néhány völgy, hüs halom.
Alatta, mintegy ravatalra dölve.
borzas fejem az íróasztalon.
És elvesztem a tért és az időket
és elnémul a gyatra percmalom...

Mig béna kézzel lent, a képnek alján
tapogatok a lábnek kéjvonalján.

itt kis cipőcske volna, szép, kivágott.
kecses kis orr, everlasztin-betét.
Megbolondítná a bolond világot
és vért kavarna, úgy, mint a tiéd.
Opálbokák fölött selyemszegéllyel —
az orkeszterből szállna egy minét...
... De meztelen, mint angyalok az égben.
vagy kis virág a széles mindenségben.

Feljebb harisnya simulna a bőrhöz,
selyempókháló, könnyű, mint a hab.
Mint a tiéd, a vér illatszerével
iocsolva enyhén; s vérnél pirosabb
ottfent a térdnek gömbölyü oválján
az atlaszkötő: műremek-darab...

Mit szép kezed pirulva igazítgat...
... De meztelen... Fantáziát nem szíthat...

Be ártatlan a két tejjényü oszlop:
a két comb, a test alsó kapuja!
Fehér selyemből lenne rajta holmi,
melyen átfénylik a bőr, a buja.
S köröskörül a csipke, patyolatszín.
mint nyári kertben álmodó thuja...

... De meztelen... Szemembe vág a fénye,
nem száll belőle titkok hő reménye.

A testnek áldott, misztikus középje:
Rodin-delejjel meglehelt csipők!
Az ég felé ígéretet lövellve.
— röhögne rá a tudatlan-ripők; —
Mit tudnak ők az isteni csipőkről,
a szent bölcsőkről vajj mit tudnak ők!...
Forró lengő selymekbe öltöztetném —
... de meztelen... Nem bódítja az elmém.

S a váll s a nyak s a mell két vajszigétje.
közöttük lágyan árnyalt völgyes út,
amely cikkázva omlik le szeliden
s a fektetttel le a mélybe fut...
Ó, hol a széles lenszövet, a vászon,
mely eltakarva, megmutatni tud!...
... Mert meztelen, mint a csillagok seregje,
vagy tengeren a felborult dereglye.

... De most: ez arc... a hajnak
[mámorában!...

Ez a tiéd!... Előlem takarod!...
Elémrajzolt a művésznék irónja
s hogy így megláttalak: nem akarod...
És szégyenedben felhuzod a vállad
s magasba rántod karcsu két karod...
Ó, nem kell semmi, csak az arcod lássam!
A többit majd megálmodom csodássan...

A kis kutya (mögében)

— Megbolondult ez a nő? Engem úgy hív, hogy Aladár: Aladárnak meg azt mondja: kis kutyusom.

FARSANGI PÁL KÜLÖNÖS KALANDJA

Írta: KRÚDY GYULA

— Ugy sincs sok közöm ez ujvilághoz, én még régi ember vagyok, — mormogta Farsangi Pál. Én bizony nem csinálok új kalendáriumot.

S ezután előkereste kéményseprő jelmezét, amelyben a védegyeleti álarcos-bálon mutogatta utoljára karcu lábszárait. A nőknek az időtájt (a hatvanas években), nagy és epedő szemük volt, keblüket úgy tudták pihegtetni, mint legyezőjüket forgatni, a báli illat, amely szoknya-ráncaikból áradt, elkábitotta a leghidegebb férfiakat, s bál után a szegény férfiak reggelig csapdosták a rosszhírű házak kapuit.

A kalendárium farsangot mutatott. A városban pestis és revolúció dühöngött, Farsangi Pál, a régi ember, elhatározta, hogy megtartja a farsangot s magára öltötte estére a füstfaragó

kosztümöt, amelyben egykor úgy hódított, mint Don Juan.

A bő köpenyeg alatt utját Milkához vette, ahol házibált tartottak, titokban, lefüggönyözött ablakok mögött, az ajtók zárva, a budai ház kapuját a házmaster csak bizonyos jeladás után nyitotta fel. A távolban lövöldözés hallatszott.

Öreg asszonyok és tavaszamult gavallérok estélye volt ez. Rejtélyes módon összegyűltek a város különböző részeiből, bujdosva mellékutcákon, mantilla alá rejtett kizilámpással, nyavalyatörős vén cselédek kíséretében jöttek el. A fal mellé lapultak, kapuk alatt meghuzódtak, ha lépések hangzottak fel a távolban, az őrző szeges bakancsai elől rémülődözve menekültek, de eljöttek valamennyien, akik meghívót kaptak az ódon budai palotába.

Berenice haja hullámozott a kis koponyán, mint hajdanán, amikor még valódi volt. Linka hatalmas és kemény volt, mintha még most is úgy emelgetné a férfiakat, mint a liszteszsáko-

— Mért olyan szomorú ma a Rózszi?
 — Születésnapja van.

kat. Valéria epedve és hosszan nézett egy távoli pontra, amely közönytől egykor a Dunába ugrottak a férfiak. Sarolta fekete szemével kihívóan és megvetőleg nézett végig a férfiakon, akik itt kivasalt frakkjaikban, érdemrendekkel, tábornoki ruháikban, kiborotválkozva, nekifiatalodva és az összeesküvők titkszerűségével megjelentek. Csupán Farsangi Pál volt

varolni, miután a hölgyeket már lefoglalták az előbb érkezettek. Már mindenki megtalálta párját...

— Mily csuf öreg emberek, — gondolta Farsangi Pál. Vajjon tudnak még szeretni e kiaszott csontvázak?

A tükörben kedvezőnek látta magát s így nagy hévvel fogott a háziasszony megostrom-

jelmezben, mert mindig fenegyerek volt felrugta az illemszabályokat.

Milka, a háziasszony nem győzte magasztalni vendégeit. Mindenki részére volt egy bókja: hervadt virágok, amelyeknek már nincs színük és illatuk. Ő maga nem titkolta ezüstfehér haját, ráncait, barátnői között helyet foglalt mintha az anyjuk volna, szelidkésen mosolygott, mint egy torta egy régi jó kis cukrászdában, halkán járt-kelt a szőnyegeken, mintha csak azért volna, hogy mindenkit kiszolgáljon, szerelmeseiket összehozzon, házasságokat közvetítsen, titkos viszonyok fölött meghódítólag mosolyogjon, — amint ez általában a régi háziasszonyok szokása volt bál alatt. A barátnőinek megmutatta a fülkéket, mellékszobákat, ahol zavartalanul társaloghatnak avval, akit itt keresnek. Szemet hunyt — halkán továbbment. — isten tudja, hajdanában mindenki segített a férjek felszárvaszásában.

Farsangi Pál természetesen a háziasszonynak kezdett ud-

lásához. Milka szeliden hivatkozott fehér fűrtre.

— Nem baj, rajongok az ősz asszonyokért, felelt Farsangi. (Ami könnyen elhíhető, amíg a férfi kotal.)

Majd avval védekezett Milka, hogy boldogult férje halála óta, körülbelül tizenöt esztendeje végképen lemondott a szerelemtől, csupán régi levelekből olvas róla.

— Tizenöt esztendeje . . . rebegte Farsangi Pál és olyan hevesen folytatta az ostromot, hogy már csaknem illetlenség volt. Én tudom, hogy a szívek nem változnak együtt az emberi külsővel. Hiába fehéredik meg kívül a hajunk: a szívünkben ugyanazok a vágyak, ébredések, szomorúságok élnek, mint husz esztendőskorunkban. Sőt forróbbak és szenvedélyesebbek vagyunk, mert a társadalmi rend méltóságát s nyugalmat parancsol ránk.

— Ugyan, menjen: maga forradalmár! — felelt Milka. Hisz az anyja lehetnék. Magát is

megzavarták az új eszmék, amelyekkel telve van a világ.

Farsangi Pál vigyázattal, hogy szűk keményseprő-nadrágját baj ne érje, letérdelt Milka elé és így szólt:

— Lehet, hogy forradalmár vagyok, ha a szenvedélyt annak nevezik. Igen, éljen a forradalom. Éljen az öregek forradalma, akik éppen úgy szeretnek, mint a fiatalok, csak nem szabad nekik.

— Éljen a forradalom! — hangzott a régi módi szoba ügyesen elrendezett sarkaiban. Az öreg urak nyomban felcsaptak a vörös zászló alá, míg a hölgyek egy darab ideig védelmezték a régi világot, szokásokat és törvényeket. De később megadták magukat. Az öreg inas tétován, mintha örültek között járna, habzó poharakban pezsgőt szolgált fel. A zongorán egy felbontott hajú dáma a Marseillaiset verte. Zavartan tekintettek a szemek, mint áradáskor a folyó, az arcokra alkonyati pír ereszke-

Kelen Imre rajza

KOFA: Az Olgicám azt tanulja az iskolában, hogy harmincéves háború is volt. Milyen jó dolguk lehetett az akkori vásárocsarnoki árusoknak . . .

dett. ráncba kaptak és sokszor eltették még a forradalmat, amíg végleg elfáradtak s egyenként, szegyenkezve elsuhantak, kikerülték az őrzőket, és fájó derékesontjaikat tápogetták.

A háziasszony könnyes szemmel, megindultán nézett utánuk. A bohókás Farsangi Pál szökött meg először. Vajjon mikor lesz megint forradalom Budán?

TAJÉKOZTATÓ NYARSPOLGAROKNAK PARTALAKÍTÁSRA

A nyaršpolgár ideálja a következő párt lenne: kapitalista alapon önálló kommunista polgári munkások nationalista nemzetközi szocialdemokrata radikális szakszervezeti pártja.

A párt programját pedig így szeretnék megállapítani nagy körvonalakban:

1. Magyarország területi integritása, vala-

mint a nagybirtokok területi integritása megővendők.

2. Földbirtok református emberek által is vásárolható legyen.

3. A szocialdemokrata-párt vegye át a kormányt, a polgári pártokból kinevezett miniszterekkel.

4. A szocializálás induljon meg, a magántulajdon szentségének teljes tiszteletben tartása mellett.

5. Mindenkinek csak annyi földre legyen joga, amennyit meg bír munkálni vagy amennyivel jelenleg bír.

6. Sulyos, progresszív vagyonadó hozandó be, mely 475 millió korona vagyon után már 100%-os.

7. Magyarország népköztársaság, alkotmányos király vezetése alatt.

8. Demokratikus néphadsereg állítandó fel. A legénységet a tisztek választják saját kebelükből.

Ujhelyi Nándor

SÓHAJ

— Nálunk Magyarországon, sajnos, nincsenek balkáni állapotok...

ENNYI AZ EGÉSZ VÁLTOZÁS

Mars megbukott és helyébe jön Marx.

Major Henrik rajza

— Tulajdonképen mi az a proletárdiktatura?
— Az egy olyan rend, melyben: akik nem tudnak írni, azok diktálnak.

OPTIKUSNAL

Óvatos fiatalember: Kültelki használatra kérek egy rongyos monoklit.

KIVANCSI VAGYOK ARRA,

hogyan Goethe utolsó szavai: „Több világosságot“, Budapest világitási viszonyaira vonatkoztak-e?

Kelen Imre rajza

SZINTÉN IZR.

Papagály:

— Gyorsan, gyorsan, mert el kell mennem beszédet mondani — egy cionista ülésre.

rossz cselédet. Semmi felmondási idő. Semmi végkielégítés. Csak takarodni. Azt hiszed, az úgy megy. Egyik napról a másikra, feldulni egy életet. Micsoda nőket utasítottam vissza a te kedvedért. Micsoda prima partikat. Egy Seifenberger lányt 70.000 K készpénz és milyen öszszeköttetések! Belenősülhettem volna a Gumiipar részvénytársaságba. De nem. Én gondoltam minek nekem nősülni, mi majd csak élünk, hárman, szépen, békésen, gyönyörű családi körben, én, te és szegény Elemér, aki igazán egy jó fiú. (Fenyegető hangon.) De te nagyon tévedsz, ha azt hiszed, hogy én ebbe belenyugszom. Te még nem tudod, hogy mire képes Klein Aladár, te még nem tudod... (csengetnek.)

II. JELENET

Kelemenné, Kerekesné két szép terézvárosi hölgyek. Jöttek meg nézni: Itt van már Ő? csinos Ő? hiszen az egész város ő róla beszél. Micsoda Ő — érdeklődik Aladár. Az egész város tudja, csak pont Aladár nem tudja? — mondja Kerekesné. Kellő izgulások után végre megtudja Aladár, hogy egy francia tisztet szállásoltak be Fodorékhoz. Nem nagyon kellemes — mondja Fodorné — de hát istenem hazafias kötelesség. Bár ne kellene. És még egy pár ilyen mond. Itt egy nagyon jó, hatásos jelenetet kell írni. Aladár rém dühös, Fodorné közönyösnek akar látszani s a barát-
nők el akarják csinálni a franciát. Nálunk van egy felesleges különbejáratos szoba szívesen átadom a franciádnak — mondja Kelemenné.)

FODORNÉ (ez megint egy nagy jelenet.) Nem. És nem. Beszélhettek, amit akartok. A franciámat nem adom. És ha a Teréz-körut minden asszonya ideáll az ablak elé és megpukkad az irigységtől, akkor sem adom! stb.

III. JELENET

(Fodor bejön, hallja felesége nagy jelenetét, képzelhető milyen dühös, barátinők baloldalon el. Aladár is távozni akar, de a férj visszatartja — mondván — maradj, terád tán inkább hallgat.)

FODOR: Két napja, mindenütt, az üzletben, a kávéházban, a borbélynál, csak a feleségem franciájáról beszélnek.

ALADÁR: Na halja Matild!

FODOR (könyörög): Szivecském az francia nem jöhet ide...

FODORNÉ: Most már késő. Most már nem lehet kidobni. Most már bejelentettük, hogy vállalunk egy franciát...

FODOR: Bérelek annak a franciának egy szobát a Hungáriában. Gőzfűtés, fürdőszoba. Olyan szobája lesz a Hungáriában, hogy annak a Napoleonnak sem volt jobb a Szent Ilona szigetén, vagy tudom is én hol lakott... Csak légy okos Matild.

ALADÁR: Legyen okos Matild.

FODORNÉ (megint egy nagy jelenet!): Milyen nagyon egy véleményen vagytok. Isten bizony gyönyörű. Tik ketten így együtt. Most ugyanazt akarjátok tőlem ti ketten. Nagyon megszoktátok már, hogy ugyanazt akarjátok tőlem ti ketten. Nagyon megszoktátok már. Most féltek attól az új embertől, aki jön! Micsoda életem van, te jószágos isten, micsoda életem. Ez a lakás, itt a Teréz-köruton, négy szoba, de csak az udvarra, még a kék eget sem látni. Így mulik el a legszebb fiatalságom és nincsen semmi új csak megint Parlament-kávéház és vasárnap délelőtt a Dunakorzón és megint kávéház és megint a cselédek! De most, most! Most már előre remegtek, pedig csak annyit tudtok, hogy egy francia katonatiszt jön ide a Teréz-

körutra. Egy gyönyörű, fiatal, francia. Még itt sines . . . Már félték . . . Már el akarjátok venni. Már elakarjátok lopni. Végre volna valami az életemben. Valami rendkívüli, valami nem közönséges. Én nem is akarok mást, csak annyit, hogy ez a francia itt legyen. Hogy lássam. Hogy körülöttem legyen. Egy valódi párisi. Egy párisi fiatalember Teréz-körut 47. I. emelet 2 alatt, nekem csak ez kell, hogy legyen ebben a szomorú életemben egy szép emlék, ha ő elmegy . . .

FODOR: Matild. Én nem vagyok egy hős. Matild, én nem vagyok egy katonatiszt. Még a házőrségből is felhagytam magam menteni, mert idegesít a puska. De ezt mégsem lehet tünni. Én elnéztem neked sok mindent, amíg belföldi területen maradtál, de a külföldi állampolgárokat hadd ki a játékból! Elég, ha Budapesten minden ember rajtam nevet, azt akarod, hogy Párisba se merjem betenni a lábamat ebben az életben. Én tehát azt mon-

dom, azt kérem, azt parancsolom . . . (Csengetés.)

(Csengetnek. Szobalány jelenti: egy francia katona.)

FODORNÉ (boldogan felsikolt): Ez ő!

FODOR (revolvert vesz elő): Matild, még egyszer mondom.

ALADAR: Mi lesz itt, istenem!

FODOR (kirohan a francia elé. Egy pillanati döbbenetes csend, aztán beszédül Fodor. Az arca csupa ragyogás): Parancsoljon Tessék . . . Tessék . . . Erre . . .

A FRANCIA (nagyon kedves, hatvanhetven év körüli tábornok, egészen ősz haja, betipeg a szobába és barátságosan integet jobbra-balra.).

Fodorné zokogva borul az asztalra, vagy Aladarra, ahogy a rendező ur jobbnak látja. Ezzel vége is van a tragédiának. Persze egy pár vicc, ötlet, miegymás, még kell hozzá, de azzal együtt egész kedves lesz, ugye?)

Paulini Béla rajza

ÖREG ROVOTT MULTU (keserűen) Milyen más idők voltak azelőtt. Ma már minden második ember azt képzei magáról, hogy betörő . . .

VILLAMOS-MEGALLO- HELYEN

Zugló-dó utasjelölt: Mégis csak furcsa, hogy ha már ugyis korlátozzák a forgalmat, hát akkor miért éppen azokat a kocsikat járatják, amikben nincs hely?!

KIVANCSI VAGYOK ARRA hogy háró Madarassy-Beck Gyula letette-e már az esküt a Vörös Gárdának is?

FEJLŐDÉS

Némely pesti szerkesztőségekben gyakran dolgoznak revolverrel. A berliniekben gépfegyvert, sőt ágyut is használtak.

NAGY-BUDAPEST

Budapest főváros vezetőköre azzal a gondolattal foglalkoznak, hogy Magyarországot Budapesthez csatolják.

KIVANCSI VAGYOK ARRA hogy milyen jövedelmi és vagyoni adót vetnének ki a kommunistákra a szocialistákra?

SZENTMÁRTONI RÉSZLET

KIS REGÉNY. — IRTA: SZÉP EKNÓ 12

Ugy látszik elve volt, hogy csak uri divatot űz, hisz női kalapot is kódolatott vón vagy lehetett vón ilyen rozszat akármelyik szeméten. És télbe nyárba mindig valami loncs férfi kabát volt rajta, azon a kabáton ha volt két gomb, az mindakettő más nemzet volt. Az alatt a szikár rongy szoknyája alatt is két csámpás férfi cipő, mászkált, fehér tavalyi sárral, kérem ha a hó is meg tudna maradni így egyik esztendőről a másikra, a tavalyi hó is szerepelt vón a világon, a Csugesz Pepi-féle lábbeliken. Az egyetlen nőies az volt ezen a Csugesz Pepin hogy mindig a szájába volt a pipa úgy mint más rendes vén cigányasszonyoknak. Ha nem pipált volna, még ma is valamely életen kívüli ijedelemnek venném Csugesz Pepit, ma is kérem mikor már itt ülök az Önök társaságában eloltott káprázattal, kiszárazott álommal, lelőtt képzelettel, lehurogva levegői zenéimről, kicsalva az ábránd homályos gloriéitjeből, leuntatva hitről és hívésről, hogy az emberek majd hátra fordulnak és szépek és jók és boldogok lesznek, igen, géppuskaröhögéssel kiébresztve már az utolsó foszandalodásból, a remény menedék reményéből, hogy az élő társak elkezdik egyszer, egyszer végre szabadságba hasadt szájokon a szüzet, az igazit, az érdekeset, az örököt kibeszélni, s rá az alkonyat mint a tükör elragyogja magát és a csillagok leillannak ajkon csókolni bennünket.

Hol vagyok? Igen, igen. A Glányi kicsi feleségével foglalkoztam, azt akartam mondani hogy a mai fejemmel már tudom az ilyen vidéki szőke asszonyocskának az egész pirinyó szerepét ezen a nagy világon. Igen, gyereket kap, azután megint gyereket kap, meg újra gyereket kap, a piacra megy reggel viaszkos vászon tasakkal, az évek kérem, az évek úgy elmentek mint ha féderes kocsi gördült el odakint az utcán, a gyerekek betegek és mindig fenn kell lenni mellettük éjszaka, vagy pedig egészségesek erősek és mindig étetni kell őket akár az állatkákat és mindig varrni kell rájuk, istenem, a gyöngye kis nőnek az a huzós ifjú dereka elhagyja magát, az arca fáradt lesz mint vannak oly bágyadt szín régen meglévő ozonaszalvéták, amelyek rózsaszínűek voltak, igen, puderezi magát vagy azt se, semmit, egyszer tán egy szeptember délután mikor a gangon stoppol vagy slingel valamit, az ilyen szimpla

LÁSSUK A SZERZŐT!

Dezső Alajos rajza

- KÚV BÉLA
a magyar kommunista-párt vezére

kis szőke családjának a szívére szorulás jön, a keze megáll, nekimered a két szeme s figyeli a kis kertben azt a sárga üveggömböt, a napfény oda van arra rögződve, s az asszony szegő felhuzza felső testét mert egy nagyot kell sóhajtani néki a különös szeptemberi napban, ott a gangon, abban a makacs csendes kis városban és az a sóhaj fel akarózik az égbe mint a postája egy kis szőke földi életnek, nem tudni fel ér-e az égbe s a postát átveszi-e Valakink.

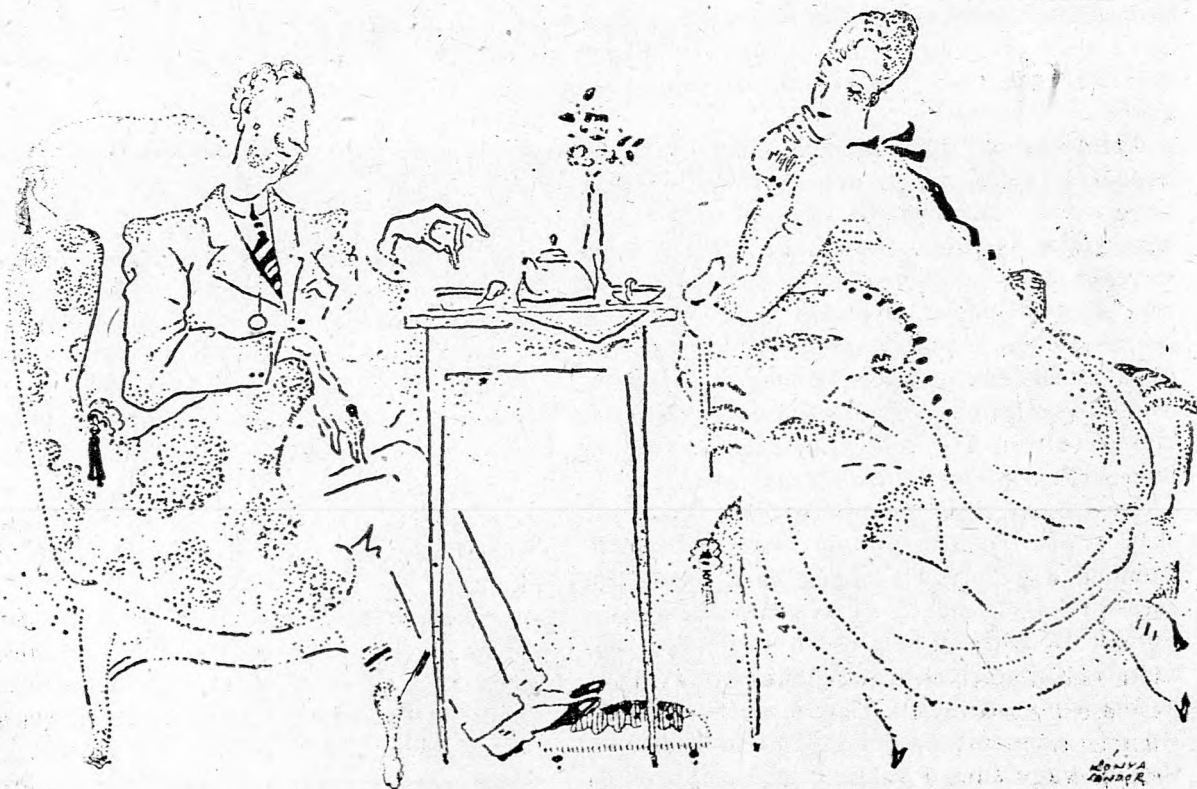
Bocsánatot kérek. Béler Bélánál hagytam el az osztályomat, annál a tömzsi fekete zsidó gyereknél aki osztályozni szokott. Nem helyes kérem szépen hogy az ember így megszakítja magát elmesélés közben, én azt nagyon jól tudom, s oly gyöngye vagyok: megakadok az

életen, valakinek az életén akit látott, itt van ennek a Glányi kis feleségének az élete, nem tudom ezen is hajlamom van érzelegni, tanakodni, elgondolkozni sokáig, míg belé nem fáradok. Azt hiszem kérem az a Béler-gyerek is érdekes. Mindenki érdekes, nem? Ennek a Bélernek a füle mellett már beretváltatni kellett a haját, úgy nőtt az neki, oly vadul! Ha nem beretváltatta vón, akkor egész tisztességes fekete pakombarttal ülhetett vón ott a padban mint hetedikes kérem! Emlékszem egyszer a kezibe vette a kezem, az öklömmel végigdörzsöltette felfele a füle mellett a bőrit, hogy ni milyen szurós. Öcsém! azt mondta büszkén és úgy nézett rám mint egy nagybátyám, olyan idős jókedvvel. Bajusza is volt neki már valamennyi, olyan, tetszik tudni, amilyen szokott lenni szőrös fekete fiuknak, olyanforma az mint a milliméter vonalak a rajzléniákon. A két füleire is úgy emlékszem, csudálom hogy meg nem tudom fogni, úgy a szemem előtt van Bélernek az a két csuda szabályos füle. Csuda hogy milyen prózai sablon-fül ez a két fül Béleren. Mintha egy német fülgyárból kapta volna. Hogy ott van az ilyen ismert fül a haj meg az arc közt a fejen, mily biztonsággal oda van növe, erősen, erőssen! Mily remekül van

hajolva mind az a hajlás benne s az egész fül kérem, az egész mily biztos ovál, milyen nagy-szerű közönséges! Fény, fényesség sikamlík egy hajlaton a közepében. Ismerem ezt a fület Szeretném én kifejezni magam, a kutya-fáját nem sikerül. Jól esne elkeseredésemben jól megráncigálni azt a fület, azt a hallatlan szabályos egészséges fület, ezt az egyforma emberfület, ezt, ezt, hogy nem bírom kimondani. Ez a fül az, ez, ebbe mint mindennapi üzemből jár ez a világ, ez nem veszi fel itt a távol-távol távol tengernek kagylóiból az álom zugást, ez nem reagál az esti perc sötét szélillanatára sem a befalazott emberszívek dobolására, ez a fül ez feszes és fényes és szabályos, ez nem hallja meg a kalauznó kisóhajtását a villamos hajcihőjén, nem hallja ez a megkésített esőcseppeknek a siralmas árva lepoccsanását éjjel a házeresről, nem ez nem veszi ki a szegényeknek, a szegénysorsu szegényeknek a hamis hangjait, meg a kottáját nem figyelik el a szegények fél hangos kérésének mikor kérnek valamit, kérelmeznek, csuszó mázó litániával, amit az ének-mesternőtől Szegyen asszonytól tanultak ifju leckéiken ott a Nyomoruság-utcában.

(Folyt. köv.)

Kónya Sándor rajza

A GRÓFNÉ: Mit szölsz a berlini eseményekhez?

A GRÓF: Az egész zavart valami Spartacus nevü izraelita csinálta...

Fonal és Himzőipar Rt Budapest

Főüzlet és központi iroda
VII. Erzsébet-körút

24

FIÓKÖZLETEK:
IV. Kossuth Lajos-utca 6
IV. ker., Ferdinand bol-
gár király-ut 6. szám
IV. ker. Kigyó-utca 4. sz.

Sürgőnycim: Fonalipar.

Telefonszám: 162-04, 10-24, József 14-40

OMNIA
MOZGÓKEPSZINHÁZ

Telefonszám:
József 125

Telefonszám:
József 125

Prof. Nick Fantom

legújabb kalandja

Az éjféli árny

Bűnügyi regény 4 felvonásban

Előadások: d. u. 1/4, 1/6, 1/8 órákor

Szőrmepaletók
Kosztümök
Boák

Getemesem le-
szállított árak.

H

olzer divatháza
Budapest, Kossuth Lajos-utca 9.

**KITÜNŐ HEGEDŰ
GARNITURÁKAT**

hangfokozó gerendával
150-500 koronáig szállít

WÁGNER

Hangszer-Áruháza
Budapest, József-körút 15.

Továbbképző hegedők
100, 150, 200 koronától.

☪

Árjegyzék ingyen. ... "WÁGNER"
névre ügyelni. ... Előleg küldendő.

Nézze meg az
Apolló-Kabaré

nagysikerű műsorát!

Előadás kezdete
6 órákor

A KOLDUSGRÓFNŐ

Regényes történet 4 felvonásban.
A főszerepekben Gunnar Tolnás
és Clara Wieth játszanak.

AKORMÁNYZÓ

Egy játékos naplója 4 felvonás-
ban. A főszerepekben Charles
Blinn és Kitty Gordon játszanak a

ROYAL-APOLLÓBAN

Előadások kezdete 3, 5 és 7 órákor.

**HAMIS FOGAKAT
ÉS FILMHULLADÉKOT VESZEK**

Gross Antal, Budapest, VIII., József-körút 23. sz.

DIANA
sósorszesz
Mindenütt kapható

Kis üveg ára .. K 3,50
Közép üveg ára K 10,-
Nagy üveg ára K 20,-

KELEMEN BÉLA
**IDEGEN SZAVAK ÉS
NEVEK SZÓTARA**

Nyolcadrét, 216 old.
Izléses, zöld vászon-
kötés. — Budapest,
Athenaeum ki-
adása. 11 kor. 90 fill.

Kapható AZ EST könyv-
kereskedésében VII. ker.
Erzsébet-körút 18-20. sz.
és minden árusítójánál

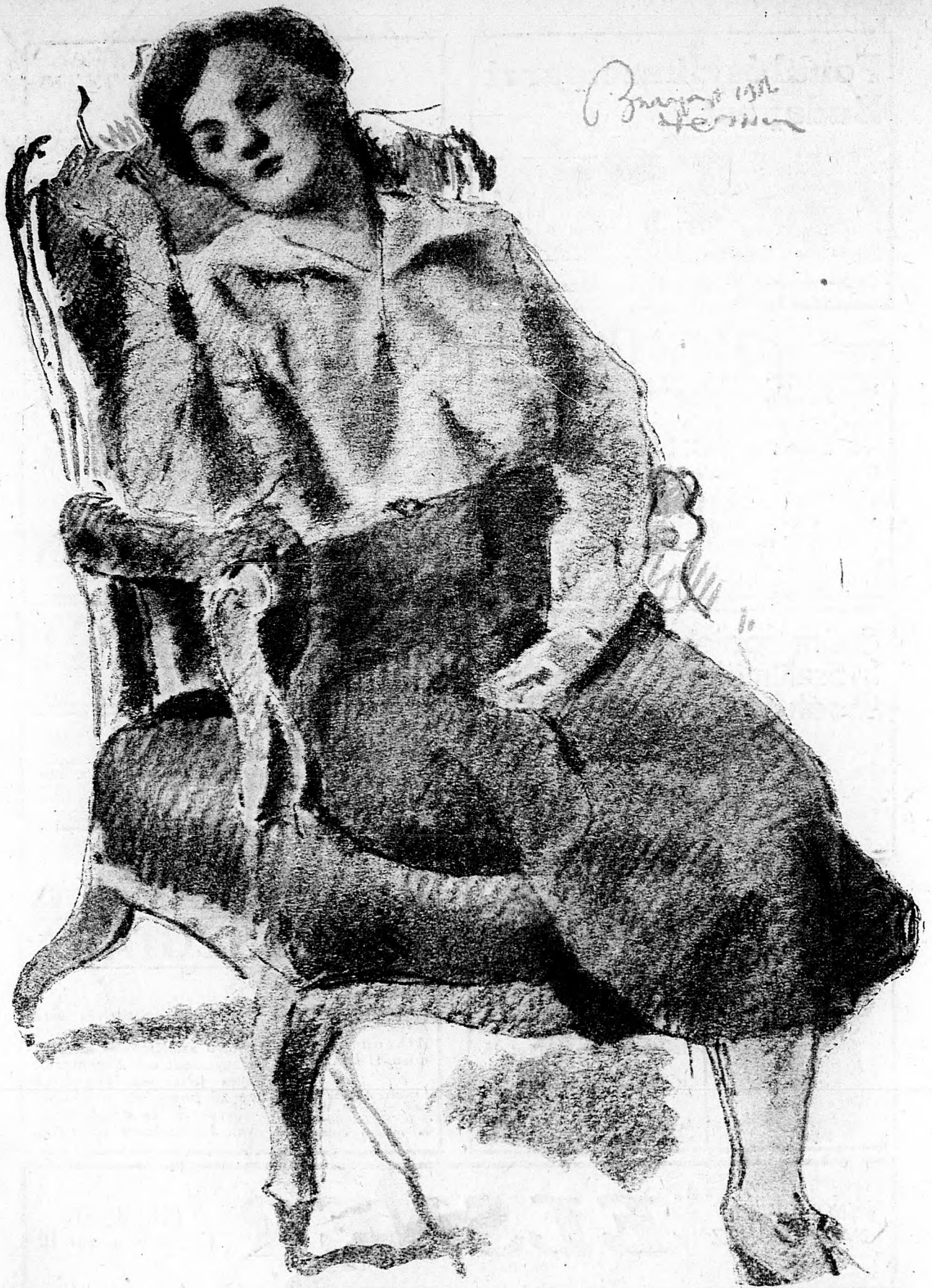
Az idegen szavak és nevek
kimerítő szótára, az idegen-
nyelvű szálloigék és szólások
magyarozatával. A pontos ki-
ejtés jelzésével. Függetlenül
az idegennyelvű rövidítések
jegyzékével és magyarozntá-
val. Kifogástalan tipográfia.

NŐI DIVAT
NAGYÁRUHÁZ

ELSNER

BUDAPEST
Koronaherceg-u. 10

Felelős szerkesztő: SZENES BÉLA. — Szerkesztőségi órák: kedden és pénteken 5-6-ig. Szerkesztőség: Rökk Szilárd-u. 9. Kiadóhivatal: Erzsébet-körút 18-20. — Ujságüzem könyvkiadó és nyomda r.-t. nyomása. — Felelős kiadó: Magyar Miklós. Előfizetési ár: Egész évre 48 K, negyedévre 12 K, egy hónapra 4 K. III. évfolyam, 3. szám

— Végzetes időt élünk. Sohasem szerepelt annyi ember a lapok „halálozás” és „házasság” rovataiban...